

[Ninn. Hansen.]

Der blev i perioden fra 1952 til 1955 opsamlet godt 4,5 mill. kr., men det har desværre vist sig, at konjunkturudligningsfonden er gået ned fra 1955; den ligger, så vidt jeg ved, i dag på 3,8 mill. kr. Nu kan man jo sige, at det synes at være et ganske antageligt beløb til dette formål, men når man tænker på, at salget af grønlandske produkter uden for Grønland i dette år vel bliver på samlet 25 mill. kr., hvoraf ca. 70 pct. går til andre lande end Danmark, kan man nok mene, at der ikke skal ske så forfærdelig meget, før man kan risikere, at den fond, der er oparbejdet på grundlag af det grønlandske erhvervslivs produktionsresultater, bliver opbrugt. Det synes jeg er betænkeligt i sig selv, men det, jeg i særlig grad synes er betænkeligt, er, at denne nedgang i fonden er sket på et tidspunkt, hvor produktionsresultaterne har været i stigning. Fiskeriet har i dette år givet større resultater end vel nogen sinde, og priserne på verdensmarkedet har også været stigende. Ganske vist har fragterne også været stigende, men det har ikke kunnet opveje den stigning, der har været i priserne, og alligevel er fonden gået ned, simpelt hen fordi omkostningerne er steget for meget, til trods for at den kgl. grønlandske handel sælger olie og andre for det grønlandske erhvervsliv vigtige varer til en særdeles billig pris. Derfor synes jeg, der er grund til at se på hele omkostningsspørgsmålet på den måde, den højtærede minister har gjort det her, men vel også i øvrigt.

Forholdet er jo det, at arbejdere og bestillingsmænd i Grønland får en erstatning gennem den automatiske prisregulering for den højere beskatning, der bliver i Grønland med de indirekte skatter, således som det er nævnt af de to tidligere ordførere, medens fiskere og andre selvstændige erhvervsdrivende ikke får det. Det kender vi også andre steder fra, men det gør sig vel mere gældende i Grønland, hvor de to grupper tidligere har ligget på nogenlunde samme niveau, og jeg synes, at man i for

høj grad er kommet ind i en udvikling, hvor det er den selvstændige erhvervsdrivende i Grønland, fiskeren, der bliver distanceret i forhold til de øvrige grupper. Jeg tror, det er farligt, hvis det sker i videre grad, end det allerede er sket, og jeg befrygter, at en sådan stadig forringelse af hans stilling vil bevirke en mindre interesse for at gøre en indsats i det erhvervsliv, hvorpå hele Grønlands fremtid skal opbygges.

Jeg beder derfor den højtærede minister om at være opmærksom på det. Vi kan ikke undvære de dygtigste grønlændere i erhvervslivet. Hvis vi skal have mulighed for at gennemføre det i Grønland, vi har håbet på og har planlagt, så er det deres indsats og deres medvirken, det drejer sig om. Derfor tror jeg heller ikke, at dette kan være det sidste skridt med hensyn til at gøre noget for at holde omkostningerne nede. Jeg tror, der kan være brug for mere, og jeg vil gerne spørge, om den højtærede minister har nogen plan i den forbindelse. Der er ganske vist efter landsrådets anmodning nedsat et særligt udvalg til at behandle spørgsmålene om fiskeriets forhold, og dér vil man muligvis også tage dette op. Jeg er ikke sikker på, at man kan vente så forfærdelig længe, og jeg håber, der vil blive lejlighed til at drøfte disse spørgsmål med den højtærede minister. I hvert fald vil jeg gerne bede ministeren om også i fremtiden at have opmærksomheden rettet mod dette for det grønlandske erhvervsliv efter min mening mest afgørende problem.

Jeg kan anbefale det foreliggende lovforslag til en hurtig udvalgsbehandling og kan fra vor side tilsige en velvillig behandling.

Aage Fogh: Jeg skal på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag. Jeg har et par spørgsmål, jeg gerne vil stille, og som jeg håber at kunne få besvaret i udvalget.

For det første synes jeg, at det havde været mere tiltalende, om man havde forhøjet afgiften på spiritus og holdt sukkeret fri, men der er måske en særlig begrundelse